

Vedno sem vedela, da si želim delati v poklicu, kjer bi v nekem smislu pomagala ljudem. Tako sem se po dolgem premisleku končno ustalila na programu farmacevtski tehnik, saj je to poklic, ki se vrti ravno okoli zdravja – izdajanje zdravil bolnikom ter posvetovanje s pacienti o njihovi pravilni uporabi.

Štiri leta so prehitro minila. Sprva smo se »lovili«, spoznavali profesorje in njihove načine poučevanja ter se navajali tudi na sošolce. Ker smo takrat ravno prišli iz karantene in smo na začetku še nosili maske, je bilo vse skupaj še malo bolj oteženo, a smo se sčasoma vseeno povezali in navezali stike.

Z vsemi profesorji in profesoricami sem imela lepe odnose. Tako meni kot tudi ostalim sošolcem so bili vedno pripravljeni pomagati. Spodbujali so nas in verjeli v nas ter naše sposobnosti, za kar sem res hvaležna.

Najbolj se bom spominjala vseh tistih poznih večerov učenja in seveda občutka po uspešno odpisanem testu, ko sem se zavedla, da bom dobila lepo oceno in je bil ves moj trud poplačan. Seveda so bili v času mature tudi drugačni izzivi, od delanja obsežnih zapiskov do učenja snovi, ki se je zdela neskončna, a če se lotiš in delaš sproti ter ne čakaš na zadnja dva tedna, se na koncu vse lepo izide.

Za vse bodoče dijake pa: Saj bo šlo! Ne glede na to, kateri program izberete, zaupajte vase in ne obupajte zlahka. Izkoristite vse priložnosti in sanjajte visoko. Vso srečo.

Urška Jaklič